

1. Conring de antiquissimo statu Helmstedii. 1685.
2. Xeeffanij Catalogus Episcoporum Halberstadtensium. 1586.
3. Sapphanij Historia Halberstadtensis 1675.
4. Geimmanni Historia Arcaniensis. 1705.
5. Antonij Vita Haymonis. Ep: Halberst. 1700.
6. Hecht de Wiemanns Archiep: Magdeburg. 1710.
7. Schmidt iter Hierosol: Henrici Leonis. 1711.
8. Lech: Starck Epistola de Odalrico Ep: Halberst. 1707.
9. Hahnij Diploma Fundationis Beronenfis. 1710.
10. Meyer de clavis Fischeris. 1695.
11. — de Bojorum migrationibus et clavis Bohemis. 1710.
12. Madern de S. Laurentio et Monast. Chemnicensi. 1688.
13. Malton de Origine Gentis Heimburgica. 1683.
14. Melle de Itineribus sacris Lubecensium 1711.

U P
0020

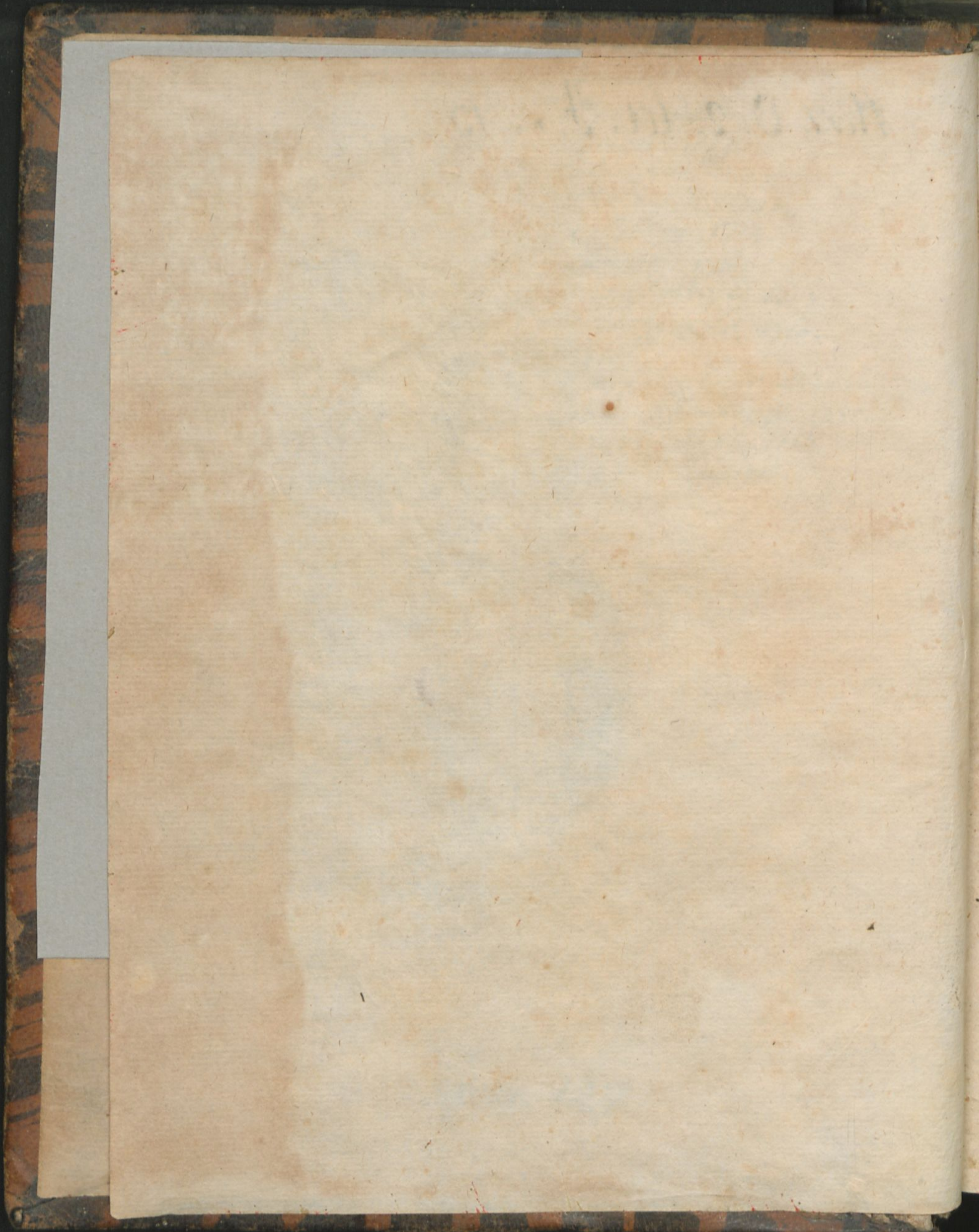

G. 9. 127.

Hist. O. 2. lit. F. nr. 13

10.

EPICEDION
INOBITVM

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI Principis ac Domini, Domini EBERHARTI AB HOLL, Episcopi Lubecensis, Administratoris Verdensis, ac Domini in Lunaburgo, &c.

Scriptum

à

MELCHIORE NEOFANIO ECCLESIAE Brunovicensis ad D. Petrum Pastore:

ANNO M. D. LXXXVI.
Mense Iulio.

EPICEDION

 Heu, Teutonicæ cecidit flos nobilitatis,
Illustres inter primus honore viros,
De celebri HOLLORVM prognatus sanguine, primum
Qui tenet in veteri nobilitate locum:

Ternas ingenti solus virtute cathedras
Qui rexit princeps hæctenus eximias:
Hunc Musa & pietas ad tantos vexit honores,
Virtus, Iustitia, & religionis amor:
Nunc Musa & pietas, Virtus, Astræaq; raptum
Fundentes tristi carmina voce dolent,
Ante diem humanis exemptum rebus, in annos
Qui tamen æternos vivere dignus erat:
Pontificiq; sui, Verdum, Lunæq; vetusta
Arx obitum celerem & magna Lubeca doles.
Tota viri & tanti luget Germania fatum,
Tristis ob ereptos tot modo morte duces.
Atq; sacrum sumta cætum testudine Apollo
Conuocat ad tumultum, triste canitq; melos.
Dumq; sedet mæstas inter sine mente sorores,
Nec qua tristitiam leniat arte videt,
Sume chelin dixit veterum memor optima rerum
Musa, & iucundo tempora falle stylo.
Materiamq; pij prudenter carminis aptam
Delige, & historijs pectora flecte sacris.
Illa, sui ad nutum regis se sedula flectens,
Artifici terigit pleetra sonora manu,
Atq; ait, antiquos lugubri carmine fastos
Dum repeto, & memori mente revolvo libros
Qui prima sacros monstrant ab origine Patres
Quos posuit cathedræ magnæ Lubeca suæ,
Quotquot ad illustrem longinquis sedibus urnam
Venistis, memori hos mente notate modos:

HENRICVS

HENRICVS veteri Guelphorum è sanguine, nomen
Fortia cui propter facta LEONIS erat,
Hæc suo imperio terras quas circuit Albis
Et Rhenus fluuijs alluit ipse suis,
Cum premeret solus, passimq; per oppida & urbes
Iura daret, nutu cogeret atq; suo,
Hanc primùm veteri translata ex arce cathedram
Arbitrio induxit mœnibus ipse suo.
Et primùm, Bavarum de nobilitate, GEROLDVM,
Pontificem cathedram iussit habere novam,
Hunc secum Ausoniam LEO fortis duxit ad urbem,
Fortia pro magno Cæsare bella gerens,
Ingenium ducis hic mira informaverat arte,
Hinc habitus tanto dignus honore fuit.
Quatuor officio sed cum vix præfuit annis
Per fata excitus de statione fuit,
Sumtibus hic magnis urbem construxit Vthinam,
Vir totus studijs deditus atq; Deo.

CONRADVS, frater defuncti præsulis, ante
Riddageshusij Cœnobiarcha fuit,
Qui confirmatus vicino à præfule fundos
Vastare effusis flumina vidit aquis.
Immemor officij paulò post ille Leonis,
In promotorem non bene gratus erat
Deseruitq; ducem, motus formidine, regi
Inuisum Ausonio principibusq; viris,
Munitam tradens urgentibus hostibus urbem,
Cumq; ipsis rupto fœdere iunctus erat.
Tandem, cum facinus culpamq; agnouit, amico
Fœdera restituit cum duce scissa prius.
Cumq; Palestinæ sanctas inviseret urbes
In magna occubuit, flente LEONE, Tyro.

A 2

Cum

GEROLDVS
primus Episcopus Lu-
becensis, Anno 1154.

CONRADVS
Bavarus, 11. Episco-
pus, Anno 1162.

HENRICVS
Abbas Ægidianus
Brunsvici, III. E-
piscopus, Anno 1168.

Cum socijs remeans Syriæ de finibus heros
Magnanimus, secum nuntia sæva ferens
Præsulis amissi tristi de morte, petitus
Brunsviga HENRICVS præsul ab urbe fuit.
Rexerat hic mores studia atq; Brunonis in urbe
Ante iuventutis, non sine laude, piæ.
Hunc LEO dux secum peregrinas nuper in oras
Duxerat, ut Græcos vinceret ore viros.
Quos, litem sacro de pneumate quando movebant,
Vir magna vicit dexteritate gravis.
Hunc coluit summo Fridericus honore Monarcha,
Et Medicum imperij misit ab urbe suum,
Nulla sed adversus mortem medicina paratur,
Extinctus crebris febribus ergo fuit.
Post mortem vitæ monumenta æterna relinuens,
Et magnum ingenij post pia fata decus.

CONRADVS
Cancellarius Impe-
ratoris, IIII.
Episcopus, Anno
1183.

CONRADVS, mira qui rexerat arte Monarchæ
Consilia Ausonij, & cum gravitate diu.
Rege iubente sacrum Henrici suscepit honorem,
Quem fastidivit sed tamen ipse brevi.
Cum rege & Solymam armatus concessit ad urbem,
Et dux militiæ deniq; summus erat.
Abreptus postquam sæva Fridericus ab unda
Tristitia implèsser funere castra suo.
Exorto tandem perijt miser ense tumultu,
Insidys populi perditus ipse sui.

THEODORI-
cus Præpositus in
Segebergio, V.
Episcopus, Anno
1184.

Magno animo oblatum renuit THEODRICVS honorem
Contentus forti pectore sorte sua:
Invitus tandem Siegbergo raptus ab arce
Cum lachrymis spreto liquit honore statum.
Mos seculo tacitum nostro movet ipse cachinnum,
Quod precibus sedes quærit & ære sacras.

Hoc

Hoc urbis cathedram cum pace regente Lubecæ,
Bardvicum sæuo perdidit igne LEO.

BERTOLDVS, præstans eiusdem Ecclesiæ alumnus,
Electus fratrum post fuit arbitrio.

Hic cum Brunsviaco contendere prælio Othone
De summo Suevum vidit honore ducem.
Translulit à veteri qui, pacis amore, Lubeca
Sedem, hac Pontifices quem coluere tenus.

IANVS ab hoc sacra præclarus in æde Decanus
Obtinuit pulcra præsulis arte locum.

In partes virtute suas quoscunq; trahendo
Ingressus facile est ad loca summa viam.
Marte Stedingorum rabiem Subvertere vidit
Pontificem, & magnos, non sine cæde, duces.
Vicinum & Comitum est post prælia fortia Adolphum
Miratus Monachis se sociare sacris.

Doctus ad arctos abiturus Livonas, ægrè
Se spretum ALBERTVS vidit & indoluit,
Exiliumq; tulit patienter in vrbe Lübeca,
Præsule quæ paulò post spoliata fuit.
Defuncti inq; locum hunc, pietatis amore, recepit,
Donec eum peteret Livonis ora lubens.

Missus ab Ausonio Brabantus rege V Vilhelmo,
Belgica qui quondam rexerat arva comes.
Vrbis contempta cathedra & post terga relinquens,
IANVS, quem geminis Bregela stringit aquis.
Hancce, Borussia neglecta, prætulit oram,
Vixit at hoc ipso pauper inopsq; loco.
Holsatum ad sese bona postquam præsulis aula
Traxerat, & magnas inde tenebat opes.

A 3

Morte

BERTOLDVS
Canonicus Lubecensis,
VI. Episcopus, Anno
1211.

IOHANNES
Decanus, VII. Epi-
scopus, Anno 1235.

ALBERTVS
Scholaësticus Ecclesiæ
Bremensis, VIII.
Episcopus, An. 1247.

IOHANNES
Dei Brabantus IX.
Episcopus, An. 1253.

Morte peregrinis tandem velut exul in oris
Romani perijt regis amore miser.

IOHANNES
Tralavius Schola-
sticus Ecclesiæ Lube-
censis, X. Episcopus,
Anno 1260.

Nominis eiusdem vacuum suscepit honorem
Præsul, collegis maior honore suis.
Extruxit magnis regalem sumtibus aulam
Et custoditas dilapidavit opes.

BURCHARTVS
Sarkius Cantor, XI.
Episcopus, An. 1277.

Longævus numero sociorum exemptus honesto
BURCHARTVS multos vidit in orbe dies.
Passus egestatem peregrinas cessit in oras,
Vitaq; sollicito plena laboris erat.
Civibus à proprijs cum Clero est urbe remotus,
Et tandem Ausonium fugit ad usq; Papam.
Perpetuos socijs reditus & commoda multa
Pectore cum grato constituisse, obit.

HENRICVS
Bocholt, civis Lube-
censis, XII. Episco-
pus, Anno 1317.

Obscuro HENRICVS prognatus in urbe parente
Ingenti patriam rexit honore suam.
Hunc studium ad tantos Medicinæ evexit honores,
Cui iuvenis totus deditus usq; fuit.
Inter Maiores Præsul ditissimus omnes
Sparsit amore graves posteritatis, opes.

IOHANNES
Muel, XIII. Epif.
Anno 1341.

De Mulo cui nomen erat genitore IOHANNES
Plebeio natus, relligiosus homo.
Hic primum fossis munivit & aggere Vthinum,
Quod tunc oppidulum Præsulis aula fuit.
Vidit & imperij motus, cum tres simul uno
Imperij gererent tempore scepra duces.

BERTRAMVS
Cremon. XIII. Epif.
Anno 1351.

BERTRAMVS plures pro posteritate coëmit
Sollicitus villas, auxit easq; bonis.

Holsatum

Holsatum Henricus reget cum ferreus aulam,
Mœnia defendit iure vetusta suo.

A socijs lectus Cleendenstius antè IOHANNES
NICOLEO cedit Misnico, amore Papæ.
Hunc qui iure suo Lipsensi misit ab urbe,
Atq; illi munus Pontificale dedit.
Ipse tamen sedis patriæ pertæsus amore
Huius, Mysorum ad rettulit arva pedem.

Præsulis arbitrio summi GISENHEIMIVS ergo
Redditus invitis fratribus inde fuit.
Foverat ante sua Quartus quem Carolus aula
Cui tunc Imperij tradita cura fuit.

Tandem à collegis electus, ut antè, IOHANNES,
In senio accepit Pontificale decus.
Tardius admissus vix uno præfuit anno,
Matura subijt raptus & astra nece.

Ordine patritio natusq; EBERHARTVS in urbe
Splendorem generis auxit honore novo.
Consulis officium frater cum laude gerebat,
Vestales inter primaq; virgo soror.

Impositum à summo sibi munus Præsule IANVS
E fratrum electus ordine sustinuit.
Plurima qui pacis neglexit amore quietus
Commoda, nam magnæ vir probitatis erat.

Nominis eiusdem Præsul pijs, ortus ab urbe
Quæ vetus Hanevo à Principe nomen habet.
Qui quondam infausto congressus Marte tyranno
Cum Dano, hoc animam fudit ab ore loco:

A. 4.

Cum

NICOLAVS
XV. Episcopus, An-
no 1378.

CONRADVS
Gisenheimius Secreta-
rius Caroli IIII.
Imperatoris,
XVI. Episcopus,
Anno 1378.

IOHANNES
Cleendenstius, Cuius
Lubecensis, XVII.
Episc. Anno 1386.

EBERHARDVS
Attendorne, cuius
XVIII. Episcopus,
Anno 1387.

IOHANNES
de Dülmen, XIX.
Episcopus, Anno 1399.

IOHANNES
Schelen, Hannoveren-
sis, XX. Episcopus,
Anno 1419.

NICOLAUS
Sagavius ex Decano
Episcopus XXI.
Anno 1439.

Cum socijs tribus Aufoniam hic contendit ad urbem
Et Cathedræ ereptas ante recepit opes.
Adversus Scythicum sequitur dum castra tyrannum
Finibus Hunnorum febre perustus obit.

ARNOLDVS
Vestphalus, XXII.
Episcopus, Anno
1448.

Integer ac vitæ studijsq; addictus honestis
NICOLEOS prudens ingenioq; sagax.
Thesuros magnis impensis pauperum in usum
Constituit, multo struxit & ære domos.
Selectos itidem pro posteritate libellos
Collegit, studio deposuitq; pio
Maiorem oblatum sibi Livonas inter honorem
Contentus spreuit deniq; sorte sua.
Cumq; suam denos cathedram rexisset in annos
Ante diem extinctum febris acerba tulit.

ALBERTVS
Krumdyeck Nobilis
Holsatus, XXIII.
Episcop. Anno 1466.

Nec minor ARNOLDVS meritis, pietate nec illo
Inferior, sacro hoc dignus honore fuit.
Incubuit studijs à prima ætate decoris,
Et docuit magna cum gravitate Scholas.
Tandem Pontificis suscepto munere, magnis
Regibus in precio Principibusq; fuit.
Lunæburgiacos Dano cum rege tumultus,
Atq; Borussorum prælia composuit.
Tecta domus solido munivit splendida plumbo
Divinæ, & sacras sumtibus auxit opes.
Aurea Pontificum mensæ ornamenta reliquit,
Aucta libris sacris Bibliotheca fuit.

Holsatum ALBERTVS de stemmate natus equestri
Ingentes temerè dilapidavit opes.
Dum regum magnis sequeretur sumtibus aulas,
Et bona cognatis traderet ampla suis.

Ornamenta

Ornamenta tulit, contraxit & æs alienum,
Thesaurus sacræ vendidit atq; domus.
Maturans animi mortem mœrore recessit,
Ciuiibus & cunctis spretus in urbe fuit.

Direpta ut THOMAS rursus cognomine GROTO
Colligeret studio diues & arte bona
Præfulis à socijs ad honorem erectus utrumq;
Neglexit populi spemq; fefellit inops.
Nec cathedræ deses quæsiuit commoda sacræ
Pro merito hinc socijs spretus & ipse fuit.

Impiger Hammonis THEODRICVS natus in urbe
Virtutis specimen tum pietatis erat.
Holsatum hunc princeps magno Fridericus amore
Fovit, & in summo semper honore habuit
Vidit ab Ausonio Raymundum præfule missum
Inq; suam magno duxit honore domum.

VVestphalus hac ipsa prognatus in urbe VVILHELMVS
Tam celebri dignus Præsul honore fuit.
Aulas vitavit procerum regumq; potentum,
Atq; suæ vixit solus, ut ante, domi.
Vita secundum ipsi vix cum durasset in annum
Cum vita posuit Pontificale decus.

Bis septem hac placidè vivebar in æde GRIMOLDVS
Post annos, pacem cum pietate colens.
Illius cœpit verax ætate Lutherus
Dogmata Romani carpere vana Papæ.
Orbi Tetzelius toti cum venderet auro
Cœlica cum sacris regna beata bonis.

Hammonis

THOMAS
Grote, XXIII.
Episcopus, Anno
1489.

THEODORI-
cus Arndes, Hambur-
gensis, XXV. Episco-
pus, Anno 1500.

VVILHELMVS
VVestphalus, Lube-
censis, XXVI. Epi-
scopus, Anno 1507.

IOHANNES
Grimboldus, XXVII.
Episcopus, Anno
1509.

HENRICVS
Boholt Hamburgensis,
XXVIII. Episcopus, Anno 1523.

Hammonis doctus veniens **HENRICVS** ab vrbe
Hanc placidè sedem rexit & ipse sacram.
Attonito sacros miratus corde tumultus
Imperij motus vidit in orbe graues.
Atq; leues contra Proceres insurgere cœtus
Qui passim per agros rustica rura colunt.
Hic magno accensus Zelo, cum dogma Lutheri
Arriperent avido pectore in urbe viri.

DETLEVVS
Reventlo, Cancellarius
Friderici Regis
Daniae, XXIIX. Episcopus.
Anno 1535.

DETLEVVS primum Frederici regis in aula
Inter honoratos iussus habere locum
Defuncto ad sacram hanc pervenit rege cathedram,
Consilio amovit, bellaq; sæva suo.
In celebrem iuvenis cum sumeret arma Lubecam
Rex, per vasta movens æquora ab arce rates.

BALTHASAR
Ranzovius nobilis
Holsatus, XXX.
Episcopus, Anno
1536.

Nobilium transalbiaco viget inclyta in orbe
RANZOVI Anorum nomine clara domus.
BALTHASAR hinc magnis virtute parentibus ortus
Hunc tenuit sacrum cum gravitate locum.
Balthicus Oceani rex per freta vasta vocatus
Cum longum à socijs ingrederetur iter.
Fœdera cum socijs sinceræ religionis
Facturus contra dogmata vana Papæ.
Imperij vidit motus, Germania quando
Ob dogma experta est prælia mota sacrum.

IODOCVS
Hutfilter, XXXI.
Episcopus, Anno
1550.

Insigni celebris Præsul virtute **IODOCVS**
Æternam laudem posteritatis habet.
Dogmatis Ausonij si non flagrasset amore
Tantoperè ô manus ferret ab orbe decus.
Quos tamen errores Osiander movit in urbe
Bregela quam duplici prænatat amne rapax.

Odit.

Odit, & extremè blasphemias pectore voces
Est detestatus cum gravitate pio.

Danorum regis qui Cancellarius aulam
Rexerat, à Christo cui grave nomen erat.
ANDREAS, ortum sectæ de nomine IESU
Cui nomen, vidit, vir gravis atq; pius.
Quattuor hic sacræ vix sedi Præfuit annis,
Tunc cum rege suo mortuus astra subit.

IANVS Tithmarsos TIDEMANNVS vidit in armis,
A iuvene oppressos rege, volente Deo.
Vidit, & exemplo post hæc in fata recessit,
Fortunæ tristis indoluitq; vices.

Hunc quem nunc, cheu, tumulo mandamus honesto,
Excepit, magno non minor ipse duce.
Nobilis & præstans Princeps EBERHARDVS ab Hollo
Quem magni fecit semper Apollo virum.
Atq; ideo hanc Musis venit comitatus in urbem
Ut celebret tanti funera sancta viri.
Maiores post se qui omnes virtute reliquit,
Præditus & vera nobilitate fuit.
Atq; sacri cultor verbi, magnusq; Scholarum
Mecænas studij & cultor & altor erat.
Illius æterno mansuras tempore laudes
Musarum ipse suo proferet ore pater.

Sic ait, & cytharam posuit, vocemq; repressit,
Musa, pijs crebrè fletibus ora rigans.
At comitum princeps Musarum & rector Apollo
Nulla mei superest vis ait ingenij.

Carminis

ANDREAS
Barby Cancellarius
Christiani III. regis
Daniae, XXXII.
Episcopus, Anno
1555.

IOHANNES
Tideman, XXXIII.
Episcopus, Anno
1559.

EBERHARDVS
ab Holle, XXXIII
Episcopus Lubecensis,
Administrator Ver-
densis, & Dominus in
Lunaburgo.

*Carminis interijt tanto cum Principe virtus,
Inq; vigor docto pectore mentis abest.
Quamprimum tempus deinceps aliquando dolorem
Leniet hunc tantum post memor huius ero.
Atq; grave insigni carmen dictabo Poetae
Qui nostro huic oneri munere sufficiet.
Ille sui doctis encomia vera patroni
Arguto & laudes carmine sponte canet.
Quem praesul summo dum vixit fovit amore,
Atq; loco Lunae fovit in urbe sacro.
Interea Aonios una redeamus ad amnes,
Fingentes tanto carmina digna viro.
Fata quiescenti sacra nunc molliter urna
Extremum optantes prospera ad usq; diem.*

FINIS.

AB: 97 685

X 22053 98

EV 17

Farbkarte #13

B.I.G.

3

EPICEDION
INOBITVM

REVERENDISSIMI ET ILLUSTRISSIMI Principis ac Domini, Domini EBERHARTI AB HOLL, Episcopi Lubecensis, Administratoris Verdensis, ac Domini in Lunæburgo, &c.

Scriptum

à

MELCHIORE NEOFANIO ECCLESIAE Brunovicensis ad D. Petrum Pastore:

ANNO M. D. LXXXVI.
Mense Iulio.